

РЕШЕНИЕ

№ 5289

гр. София, 12.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав,
в публично заседание на 29.09.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ирина Кюртева

при участието на секретаря Росица Б Стоева, като разгледа дело номер **3951** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, ал. 2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба с вх. № 12598/13.05.2020г. по описа на Административен съд София – град, и вх.№ 53-00-1062/24.04. 2020г. по регистъра на НАП, подадена от [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място], представлявано от адв. М. Й., с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], вх. В, Адв. дружество „Т., Т. и съдружници“ с р е щ у Решение № ПО-69/16.04.2020г. на Директора на ТД на НАП, с което се потвърждава Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх.№ С200022-023-0000970/ 20.03.2020г.

В жалбата се съдържат доводи за незаконосъобразност на ПНПОМ, поради липса на обезпечителна нужда, значително възпрепятстване дейността на дружеството и несъразмерност на наложените мерки. Твърди се липса на мотиви за налагане на ПНПОМ в определения размер. Моли за отмяна на оспореното решение.

Жалбоподателят, редовно и своевременно призован, се представлява от адв. М. Й., който поддържа жалбата. Претендира присъждане на разноски за заплатена държавна такса и адвокатско възнаграждение. В съдебно заседание се позовава на новонастъпило обстоятелство – Определение № 5768 от 31.07.2020г. по адм.д.6795/2020г. по описа на АССГ, с което е отхвърлено искането на главен публичен изпълнител за продължаване срока на наложените обезпечителни мерки с Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх.№ С200022-023-0000970/ 20.03.2020г. Представя писмена защита.

Ответникът по спора – директорът на ТД на НАП-С., чрез юрк. К., изразява становище за прекратяване на производството по делото поради отмяна на наложените обезпечителни мерки. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на заплатеното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не се представлява.

Съдът, като обсъди становищата на страните и доказателствата по делото и направи проверка на законосъобразността на обжалвания административен акт, приема за установени следните обстоятелства по делото:

Между страните по делото не е спорно, а и от събраните по делото доказателства се установява, че със заповед за възлагане на ревизия № Р-22220220000666-020-001/04.02.2020г. е възложена ревизия на жалбоподателя за установяване на публични задължения, в т.ч. КД и ДДС. ЗВР е изменяна със ЗИЗВР от 18.02.2020г., 11.03.2020г. и 05.05.2020г., като срокът на ревизията е продължен.

С искане № Р- 22220220000666-039-001/12.03.2020г. определеният ръководител на ревизията е поискал предварително обезпечаване на задълженията на жалбоподателя в това производство. Посочено е, че налагането на предварителни обезпечителни мерки е необходимо за предотвратяване извършването на сделки и действия с имущество на ревизираното лице, вследствие на които ще бъде затруднено събирането на задълженията, които се очаква да са в размер на 45 000,00 лв. главница и 5 000,00лв. лихва. Отбелязано е, относно имущественото състояние на ревизираното лице, че не притежава собствени недвижими имоти, МПС и машини. Притежава стоки с отчетна стойност към 31.12.2019г. в размер на 1 723 593,09 лв., като не е извършвана инвентаризация съгл. чл.28 ЗСч. Дружеството притежава 49 на сто от капитала на [фирма] със стойност 25 758 546,23 лв. Декларирало е вземания от банки и трети лица в размер на 210 822,64лв. и задължения към кредитори/доставчещи в размер на 72 281,44лв.

С ПНПОМ изх.№ С200022-023-0000970/ 20.03.2020г., издадено от главен публичен изпълнител при ТД на НАП – С., е наложен запор върху налични и постъпващи суми по банкова сметка на жалбоподателя, находяща се в Ю. БЪЛГАРИЯ АД за сумата от 50 000,00 лева, както и Запор върху притежаваните от лицето ценни книги. Последният запор е отменен с Постановление за отмяна с изх. №200022-024-0013067/15.04.2020г.

Запорното съобщение до банката е връчено на 25.03.2020 г., а ПНПОМ изх.№ С200022-023-0000970/ 20.03.2020г. е връчено на управителя на дружеството по електронен път на 02.04.2020г.

С жалба № 53-00-1062/09.04.2020г. ПНПОМ е обжалвано пред директора на компетентната териториална дирекция по реда на чл. 197, ал. 1 ДОПК.

С решение № ПО-69/16.04.2020г. на директора на ТД на НАП [населено място] жалбата, е оставена без уважение, като в частта, в която се претендира преобезпеченост е оставена без разглеждане, като недопустима, с оглед Постановление за отмяна с изх. №200022-024-0013067/15.04.2020г.

С Определение №5768/31.07.2020г. по адм.д. 6795/2020г. на АССГ, постановено в производство по реда на чл.121, ал.4 от ДОПК, съдът е отхвърлил искането с вх.№ 6795/17.07.2020г., на главен публичен изпълнител в дирекция“Събиране“ при ТД на НАП – [населено място], за продължаване срока на наложените обезпечителни мерки с ПНПОМ изх.№ С200022-023-0000970/ 20.03.2020г. Съдът в своите мотиви е приел,

че наложените обезпечителни мерки не са подходящи и не съответстват на обезпечителната нужда, прекомерен срок, поради което е нарушен принципа за съразмерност в чл.6 АПК.

Определението е съобщено на ответника на 04.08.2020г., който с Постановление за отмяна на наложени обезпечителни мерки изх.№ С 200022-024-0025906/19.08.2020г. е отменил наложения с ПНПОМ изх.№ С200022-023-0000970/ 20.03.2020г. заповед върху налични и постъпващи суми по банкова сметка на жалбоподателя, находяща се в Ю. БЪЛГАРИЯ АД за сумата от 50 000,00 лева и заповедно съобщение № С200022-003-0014897/20.03.2020г., връчено на банката на 25.03.2020г. Постановлението за отмяна е връчено на жалбоподателя на 28.08.2020г.

При така установената фактическа обстановка съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима. Жалбоподателят е адресат на акта, засегнат неблагоприятно от обективизираното в същия властническо волеизявление, поради което има правен интерес от оспорване. Жалбата е подадена в срока по чл. 197, ал. 2, изр. второ ДОПК и е насочена срещу индивидуален административен акт, подлежащ на съдебен контрол за законосъобразност.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Съгласно чл. 121, ал. 2 ДОПК, предварителните обезпечителни мерки се налагат по реда на чл. 195 с постановление на публичния изпълнител и се обжалват по реда на чл. 197 ДОПК. На основание чл. 197, ал. 2 ДОПК, предмет на съдебен контрол за законосъобразност в производството пред настоящата инстанция, е решението на директора на ТД на НАП С.. По аргумент от нормата на чл. 197, ал. 3 ДОПК съдът извършва преценка и на законосъобразността на ПНПОМ. Следователно, съдът, съобразно задължението си за пълна служебна проверка на законосъобразността на оспорвания акт по чл. 168 АПК вр. § 2 от ДР на ДОПК, извършва преценка дали при издаването на двата административни акта (ПНПОМ и решението на директора на ТД на НАП по чл. 197, ал. 1 ДОПК) са спазени всички изисквания за законосъобразност - наличие на компетентност на органа; спазване на материалноправните и процесуалните правила при издаването им; изискването за форма и съобразяване с целта на закона (чл. 160, ал. 2 вр. чл. 144, ал. 2 ДОПК).

ПНПОМ е издадено от компетентен орган съгласно чл. 167 вр. с чл. 195, ал. 3 ДОПК. Спазена е формата, установена в нормата на чл. 196, ал. 1 ДОПК. Директорът на ТД на НАП - С., като компетентен горестоящ административен орган, е постановил мотивирано решение в срока по чл. 197, ал. 1 ДОПК, което е валидно и допустимо.

Съгласно чл. 197, ал. 3 ДОПК съдът отменя обезпечителната мярка, ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, ако не съществува изпълнително основание или ако не са спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 и чл. 195, ал. 5. Законът поставя отмяната на наложена обезпечителна мярка в зависимост от наличието на предвидените в ал. 3 на чл. 197 ДОПК абсолютни условия.

Разпоредбата на чл. 195, ал. 2 от ДОПК обаче поставя изисквания за допускане на обезпечението наличието на обстоятелства, свързани с невъзможност или затруднение за събирането на публичното задължение. Обезпечителната мярка, представляваща едновременно защитата и санкцията, в които се състои обезпечението на конкретно вземане, следва да съответства на вземането на държавата. При определяне на

обезпечителна мярка следва да се вземе предвид, както обезпечителната нужда за налагане на обезпечението, така и интересите на длъжника, като мярката не следва прекомерно да го обременява. Това изискване произтича пряко и представлява проявна форма на един от основните принципи в административното производство- принципа на съразмерност по чл. 6 от АПК, приложим в настоящото производство на основание § 2 от ДР на ДОПК. Принципът на съразмерност изисква упражняване от страна на административния орган на възложените му правомощия по разумен начин, добросъвестно и справедливо, като административният акт и неговото изпълнение не могат да засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава. Когато с административния акт се засягат права или се създават задължения за граждани или за организации, прилагат се онези мерки, които са по-благоприятни за тях, ако и по този начин се постига целта на закона.

Изводът, че съществува възможност събирането на публичните задължения да бъде невъзможно или значително трудно следва да е мотивиран и обоснован. Предварителното обезпечение следва да се прилага само при констатирана и обоснована опасност, че изпълнението на очакваните по размер задължения ще бъде сериозно затруднено или осуетено. С оглед разпоредбата на чл. 121, ал. 1 от ДОПК, следва да се извърши преценка и на имущественото състояние на ревизираното лице. Обезпечителната нужда не може да се определи само от очаквания размер на задълженията, а следва да се извърши преценка и на възможността задължението в този размер да се изпълни с разполагаемото имущество и то при съобразяване с условията по чл. 121, ал. 3 от ДОПК. По делото липсват данни да е извършена такава преценка, при констатирано разполагаемо имущество от жалбоподателя. Целта на обезпечението е да се предотврати извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на публичните задължения ще бъде невъзможно или значително трудно. В обжалваното постановление не са посочени конкретни или каквито и да било обстоятелства, които да обосновават необходимост от налагане на обезпечение върху имущество на длъжника. С оглед липсата на мотиви за налагане на обезпечителни мерки, съдът намира, че в случая не е доказана обезпечителна нужда, а наложената мярка противоречи, както на принципа на съразмерност по чл. 6 АПК, така и на преследваната от закона цел. С оглед на гореизложеното, съдът намира, че оспореното решение се явява незаконосъобразно.

Съгласно чл. 142, ал.1 и ал.2 от АПК, вр. с §2 от ДР на ДОПК, съответствието на административния акт с материалния закон се преценява към момента на издаването му. Поради това е неоснователно становището на процесуалния представител на ответника за прекратяване на производството по делото поради последващо постановяване на Постановление за отмяна на наложени обезпечителни мерки изх.№ С 200022-024-0025906/19.08.2020г., с което е отменил наложения с ПНПОМ изх.№ С200022-023-0000970/ 20.03.2020г. заповор върху банковите сметки. Тази хипотеза не е сред изброените в чл.159 АПК основания за прекратяване на съдебното производство.

В разглеждания случай, съдът съобразява и разпоредбата на чл.142, ал.2 АПК, съгласно която установяването на нови факти от значение за делото след издаване на акта, се преценява към момента на приключване на устните състезания. След като съдът с Определение №5768/31.07.2020г. по адм.д. 6795/2020г. на АССГ, е отхвърлил искането с вх.№ 6795/17.07.2020г., на главен публичен изпълнител в дирекция“Събиране“ при ТД на НАП – [населено място], за продължаване срока на

наложените обезпечителни мерки с ПНПОМ изх.№ С200022-023-0000970/ 20.03.2020г., то тяхното действие е прекратено с изтичането на законовия 4-месечен срок от налагане на запора, поради което и акта, с който се отказва неговата отмяна се явява незаконосъобразен. Процесното ПНПОМ е отменено, поради което в настоящето производство, решението с което се отказва отмяната му, също следва да бъде отменено като незаконосъобразно.

С оглед изхода на спора на дружеството – жалбоподател следва да бъдат присъдени и направените в хода на съдебното производство разноси в размер на 50 лв. – за държавна такса. За заплатено адвокатско възнаграждение не са представени доказателства.

Водим от горните съображения и на основание чл. 197, ал. 1 - 4 ДОПК, вр. с чл.144, ал.1 ДОПК Административен съд София-град, 4^{-ти} състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба, подадена от [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място], с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], вх. В, Адв. дружество „Т., Т. и съдружници“, Решение № ПО-69/16.04.2020г. на Директора на ТД на НАП, с което се потвърждава Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх.№ С200022-023-0000970/ 20.03.2020г.

ОСЪЖДА ТД на НАП [населено място] да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК] разноси по делото в размер на 50,00 лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: